

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 60.102/1/V
van 19 september 2016

avis 60.102/1/V
du 19 septembre 2016

over

sur

een ontwerp van koninklijk
besluit 'tot uitvoering van
artikel 3, 9°, van de wet van
5 mei 2014 betreffende de
internering'

un projet d'arrêté royal 'portant
exécution de l'article 3, 9°, de
la loi du 5 mai 2014 relative à
l'internement'

Op 12 september 2016 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Justitie verzocht binnen een termijn van vijf werkdagen een advies te verstrekken over een ontwerp van koninklijk besluit ‘tot uitvoering van artikel 3, 9°, van de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering’.

Het ontwerp is door de eerste vakantiekamer onderzocht op 15 september 2016. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad, voorzitter, Koen MUYLLE en Patricia DE SOMERE, staatsraden, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, adjunct-auditeur.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst van het advies is nagezien onder toezicht van Jeroen VAN NIEUWENHOVE, staatsraad.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 19 september 2016.

*

Le 12 septembre 2016, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par le Ministre de la Justice à communiquer un avis, dans un délai de cinq jours ouvrables, sur un projet d'arrêté royal ‘portant exécution de l'article 3, 9°, de la loi du 5 mai 2014 relative à l'internement’.

Le projet a été examiné par la première chambre des vacations le 15 septembre 2016. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseiller d'État, président, Koen MUYLLE et Patricia DE SOMERE, conseillers d'État, et Greet VERBERCKMOES, greffier.

Le rapport a été présenté par Jonas RIEMSLAGH, auditeur adjoint.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise de l'avis a été vérifiée sous le contrôle de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, conseiller d'État.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 19 septembre 2016.

*

1. Volgens artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, moeten in de adviesaanvraag de redenen worden opgegeven tot staving van het spoedeisende karakter ervan.

In het onderhavige geval wordt het verzoek om spoedbehandeling gemotiveerd als volgt:

“Overwegende dat de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, die nog grondig werd gewijzigd door de wet van 4 mei 2016 houdende internering en diverse bepalingen inzake Justitie, op 1 oktober 2016 in werking treedt;

Overwegende dat de inwerkingtredingsdatum die door de wet van 5 februari 2016 was vastgesteld op 1 juli 2016, door de wet van 4 mei 2016 werd uitgesteld naar 1 oktober 2016 juist om de noodzakelijke uitvoeringsmaatregelen te kunnen nemen en het terrein de nodige voorbereidingen te kunnen laten treffen;

Overwegende dat voorliggend koninklijk besluit moest worden opgesteld na een grondige aftasting van het terrein teneinde duidelijke en werkbare procedures uit te werken om aan de slachtoffers kenbaar te kunnen maken volgens welke regels zij, in de door de voornoemde wet bepaalde gevallen, kunnen vragen om te worden geïnformeerd, te worden gehoord of voorwaarden in hun belang te laten opleggen bij de uitvoeringsmodaliteiten van de internering;

Overwegende dat voorliggend besluit aldus dringend noodzakelijk is om uitvoering te geven aan het artikel 3, 9°, van de wet van 5 mei 2014.”

*

2. Overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, heeft de afdeling Wetgeving zich moeten beperken tot het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

3. Het voor advies voorgelegde ontwerp strekt ertoe verscheidene aspecten te regelen van de vraag van het slachtoffer om te worden geïnformeerd, te worden gehoord of om voorwaarden te formuleren die in zijn belang kunnen worden opgelegd bij de toekenning van de uitvoeringsmodaliteiten van internering.

Artikel 2 van het ontwerp regelt de samenstelling van het inlichtingendossier dat de “vatting” (lees: aanhangigmaking) door het openbaar ministerie vergezelt, alsook de wijze waarop de slachtofferfiche en het schriftelijk verzoek van het slachtoffer worden opgesteld en verder worden behandeld. Artikel 3 van het ontwerp heeft betrekking op het informatief schrijven dat wordt gericht aan het slachtoffer dat een schriftelijk verzoek heeft ingediend. Artikel 4 bevat nadere regels met betrekking tot de slachtofferverklaring.

De bezorging, wijziging en intrekking van de slachtofferfiche en de slachtofferverklaring wordt eveneens geregeld (artikelen 5 en 6), alsook het verzoek van het slachtoffer dat persoonlijk wil aanwezig zijn op de zitting, om door een tolk te worden bijgestaan (artikel 7). Artikel 8 heeft betrekking op de erkenning van verenigingen die het slachtoffer kunnen bijstaan.

Het te nemen besluit treedt in werking op 1 oktober 2016 (artikel 9).

4.1. De rechtsgrond voor het ontworpen besluit wordt in beginsel geboden door artikel 3, 9°, van de wet van 5 mei 2014 ‘betreffende de internering’. Bij die bepaling wordt de Koning gemachtigd om de regels te bepalen volgens dewelke de betrokken personen bij de toekenning van een uitvoeringsmodaliteit kunnen vragen om te worden geïnformeerd, te worden gehoord of voorwaarden in haar belang te laten opleggen.

4.2. Artikel 2, § 1, van het ontworpen besluit bepaalt dat de “vatting” van het openbaar ministerie van de bevoegde dienst van de gemeenschappen vergezeld moet worden van een inlichtingendossier dat de uit diverse documenten moet bestaan. Deze ontworpen bepaling bevat als dusdanig geen regels als bedoeld in artikel 3, 9°, van de voormelde wet, maar betreft de uitwisseling van gegevens tussen het openbaar ministerie en de bevoegde dienst van de gemeenschappen.

Artikel 29, § 1, derde lid, van de wet van 5 mei 2014 bepaalt dat het openbaar ministerie de bevoegde dienst van de gemeenschappen vat “teneinde de gekende slachtoffers, die door haar in de vatting worden aangeduid, te contacteren”. Ook al bevat deze bepaling daartoe geen uitdrukkelijke machtiging aan de Koning, toch kan erop gesteund worden, gelezen in samenhang met de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Koning (artikel 108 van de Grondwet) als rechtsgrond voor artikel 2, § 1, van het ontwerp.

4.3. Het ontworpen besluit bevat bepalingen omtrent de bezorging van bepaalde onderdelen van het inlichtingendossier waarvan niet blijkt dat zij nuttig of nodig zouden zijn om “de gekende slachtoffers, die door [het openbaar ministerie] in de vatting worden aangeduid, te contacteren”, zoals wordt bepaald in artikel 29, § 1, derde lid, van de wet van 5 mei 2014. Dat geldt in het bijzonder voor het uittreksel uit het strafregister (artikel 2, § 1, eerste lid, derde streepje, van het ontwerp), dat mogelijk elementen bevat die losstaan van de procedure die aanleiding heeft gegeven tot de internering. Ook voor het afschrift van de geactualiseerde opsluitingsfiche (artikel 2, § 1, tweede lid, eerste streepje) kan de vraag rijzen in welke mate de erin vervatte gegevens noodzakelijk zijn om de gekende slachtoffers te contacteren.

De in de aangehaalde ontworpen bepalingen geregelde mededeling van persoonsgegevens raakt aan het recht op eerbiediging van het privéleven. Overeenkomstig artikel 22 van de Grondwet komt het in beginsel aan de wetgever toe om te bepalen in welke gevallen en onder welke voorwaarden het recht op eerbiediging van het privéleven kan worden ingeperkt.

De gemachtigde verklaarde dat de betrokken mededeling van persoonsgegevens “een noodzakelijke communicatie [is] opdat aan de slachtoffers op gepaste wijze de informatie kan worden geven over de wijze waarop zij kunnen vragen om te worden geïnformeerd, te

worden gehoord of voorwaarden in haar belang te laten opleggen”, dat deze gegevens wellicht niet ter inzage worden gegeven van de slachtoffers, maar belangrijke achtergrondinformatie bieden voor de justitieassistenten over de wijze waarop zij de slachtoffers bijstaan, en dat deze documenten nu reeds deel uitmaken van het inlichtingendossier in het kader van de toepassing van de wet van 17 mei 2006 ‘betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten’.

Nog afgezien van de vraag of de door de gemachtigde bedoelde regeling van het inlichtingendossier op zich al strookt met de zo-even geschetste vereisten inzake het in artikel 22 van de Grondwet vervatte legaliteitsbeginsel,¹ schiet artikel 29, § 1, derde lid, van de wet van 5 mei 2014 te kort om in het licht van dat legaliteitsbeginsel een voldoende rechtsgrond te bieden voor de aangehaalde ontworpen bepalingen geregelde mededeling van persoonsgegevens. Er moet immers van worden uitgegaan dat de onderdelen van het dossier die aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen worden meegedeeld, op voldoende rechtstreekse wijze verband moeten houden met deze rechten van het slachtoffer, wat voor de aangehaalde ontworpen bepalingen niet het geval is. De Raad van State ziet ook geen andere bepaling in de wet van 5 mei 2014 die rechtsgrond kan bieden.

Tenzij alsnog een voldoende uitdrukkelijke rechtsgrond kan worden gecreëerd voor artikel 2, § 1, eerste lid, derde streepje, en tweede lid, eerste streepje, van het ontworpen besluit, moeten die bepalingen worden weggelaten uit het ontwerp of moet erin uitdrukkelijk worden bepaald dat de erin vervatte gegevens enkel kunnen worden meegedeeld in zoverre ze rechtstreeks verband houden met de rechten van het slachtoffer, eventueel door te werken met uittreksels, respectievelijk afschriften waarin alleen die gegevens voorkomen die daaraan voldoen.

4.4. Artikel 8 van het ontworpen besluit regelt de erkenning van verenigingen die het slachtoffer kunnen bijstaan overeenkomstig de bepalingen van de wet van 5 mei 2014. De wet van 5 mei 2014 bevat verscheidene bepalingen op grond waarvan een slachtoffer zich kan laten bijstaan door “de gemachtigde van een overheidsinstelling of van een door de Koning hiertoe erkende vereniging”, namelijk artikel 4, § 2, artikel 30, vierde lid, artikel 41, § 5, vierde lid, artikel 58, § 4, derde lid, artikel 64, § 3, vierde lid, en artikel 68, vierde lid, maar ze bevat geen uitdrukkelijke machtiging aan de Koning om de erkenning van die verenigingen te regelen. Voor artikel 8 van het ontworpen besluit moet dan ook worden gesteund op de algemene

¹ Artikel 1 van het ministerieel besluit van 30 januari 2007 ‘tot vaststelling van de inhoud van het inlichtingendossier zoals bedoeld in artikel 7, laatste lid, van het koninklijk besluit van 29 januari 2007 tot uitvoering van artikel 2, 6°, van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten’ bepaalt weliswaar dat het inlichtingendossier onder meer een uittreksel uit het strafregister en een afschrift van de opsluitingsfiche bevat, maar het ontwerp dat tot dat besluit heeft geleid werd niet om advies voorgelegd aan de Raad van State, die zich dan ook over de verenigbaarheid met het legaliteitsbeginsel heeft kunnen uitspreken. In advies 42.061/2 van 11 januari 2007 over een ontwerp dat heeft geleid tot het bovenliggende koninklijk besluit van 29 januari 2007 ‘tot uitvoering van artikel 2, 6°, van de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten’ heeft de Raad van State alvast opgemerkt dat “[h]et dossier (...) hoe dan ook slechts de stukken [mag] bevatten waarmee het slachtoffer op een dienstige wijze de rechten kan doen gelden die hem bij de voornoemde wet van 17 mei 2006 zijn toegekend”.

uitvoeringsbevoegdheid van de Koning, gelezen in samenhang met de zo-even opgesomde wetsbepalingen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Opschrift

5. Mede gelet op hetgeen zo-even is uiteengezet aangaande de rechtsgrond voor het ontworpen besluit, zou het misleidend zijn om de indruk te wekken dat het ontworpen besluit uitsluitend de uitvoering vormt van artikel 3, 9°, van de wet van 5 mei 2014. Het is dan ook aangewezen, ter wille van de transparantie en de rechtszekerheid, om in het opschrift een beknopte inhoudelijke weergave van de inhoud van de ontworpen regeling op te nemen.

Aanhef

6. De verwijzing naar artikel 3, 9°, van de wet van 5 mei 2014 in het eerste lid van de aanhef moet worden aangevuld met een verwijzing naar de in de opmerkingen 4.2 en 4.4 aangehaalde bepalingen. Ingevolge die opmerkingen moet er voor het huidige eerste lid een nieuw lid worden toegevoegd waarin wordt verwezen naar artikel 108 van de Grondwet.

7. Artikel 6, § 3bis, 4°, van de bijzondere wet ‘tot hervorming der instellingen’ bepaalt dat er overleg wordt gepleegd tussen de betrokken Regeringen en de betrokken federale overheid over “de wijziging van de opdrachten bedoeld in artikel 5, § 1, III, tweede lid”, waarmee wordt verwezen naar de justitiehuisen of de andere diensten van de gemeenschappen die de opdrachten van deze justitiehuisen overnemen.

Artikel 2, derde lid, van het samenwerkingsakkoord van 17 december 2013 ‘tussen de Federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap met betrekking tot de uitoefening van de opdrachten van de Justitiehuisen’ schrijft voor dat de partijen er zich toe verbinden om in het kader van de Interministeriële Conferentie voor de Justitiehuisen voorafgaand overleg te plegen over de wijziging van de opdrachten van de Justitiehuisen, alsook over alle initiatieven van de partijen die een impact hebben of kunnen hebben op de uitvoeringscapaciteit van de Justitiehuisen in de uitoefening van hun opdrachten.

Aangezien bij het ontworpen besluit bepaalde taken worden opgedragen aan de bevoegde dienst van de gemeenschappen, die overeenstemmen met de in de voormelde bijzonderewetsbepaling bedoelde justitiehuisen, is dat overleg in dit geval vereist. De gemachtigde bevestigde dat over het voor advies voorgelegde ontwerp overleg werd gepleegd op de Interministeriële Conferentie voor de Justitiehuisen van 5 september 2016. In de aanhef moet dan ook worden vermeld dat is voldaan aan deze verplichte vormvereiste.

8. In het huidige vijfde lid van de aanhef schrijve men “Gelet op het verzoek om spoedbehandeling, gemotiveerd door de omstandigheid dat (...)”, gevolgd door de overwegingen in de leden die erop volgen. De verwijzing naar dit advies in het huidige vierde lid van de aanhef moet na die overwegingen worden opgenomen.

*

1. Conformément à l'article 84, § 1er, alinéa 1er, 2°, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la demande d'avis doit indiquer les motifs qui en justifient le caractère urgent.

En l'occurrence, l'urgence est motivée comme suit :

« Overwegende dat de wet van 5 mei 2014 betreffende de internering, die nog grondig werd gewijzigd door de wet van 4 mei 2016 houdende internering en diverse bepalingen inzake Justitie, op 1 oktober 2016 in werking treedt ;

Overwegende dat de inwerkingtredingsdatum die door de wet van 5 februari 2016 was vastgesteld op 1 juli 2016, door de wet van 4 mei 2016 werd uitgesteld naar 1 oktober 2016 juist om de noodzakelijke uitvoeringsmaatregelen te kunnen nemen en het terrein de nodige voorbereidingen te kunnen laten treffen ;

Overwegende dat voorliggend koninklijk besluit moest worden opgesteld na een grondige aftasting van het terrein teneinde duidelijke en werkbare procedures uit te werken om aan de slachtoffers kenbaar te kunnen maken volgens welke regels zij, in de door de voornoemde wet bepaalde gevallen, kunnen vragen om te worden geïnformeerd, te worden gehoord of voorwaarden in hun belang te laten opleggen bij de uitvoeringsmodaliteiten van de internering ;

Overwegende dat voorliggend besluit aldus dringend noodzakelijk is om uitvoering te geven aan het artikel 3, 9°, van de wet van 5 mei 2014 ».

*

2. Conformément à l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, la section de législation a dû se limiter à l'examen de la compétence de l'auteur de l'acte, du fondement juridique et de l'accomplissement des formalités prescrites.

*

PORTÉE ET FONDEMENT JURIDIQUE DU PROJET

3. Le projet soumis pour avis a pour objet de régler différents aspects de la demande introduite par la victime qui souhaite être informée, être entendue ou formuler des conditions susceptibles d'être imposées dans son intérêt lors de l'octroi des modalités d'exécution de l'internement.

L'article 2 du projet règle la constitution du dossier d'information qui accompagne la saisine par le ministère public, ainsi que la manière dont la fiche victime et la demande écrite de la victime sont établies et traitées ensuite. L'article 3 du projet porte sur le courrier informatif adressé à la victime qui a introduit une demande écrite. L'article 4 contient des modalités relatives à la déclaration de la victime.

Le projet règle également la transmission, la modification et le retrait de la fiche victime et de la déclaration de la victime (articles 5 et 6), ainsi que la demande de la victime, qui souhaite être présente personnellement à l'audience et être assistée par un interprète (article 7). L'article 8 concerne l'agrément des associations habilitées à assister la victime.

L'arrêté envisagé entre en vigueur le 1er octobre 2016 (article 9).

4.1. L'arrêté en projet trouve en principe son fondement juridique dans l'article 3, 9°, de la loi du 5 mai 2014 'relative à l'internement'. Cette disposition habilite le Roi à fixer les règles selon lesquelles les personnes concernées par l'octroi d'une modalité d'exécution peuvent demander à être informées, entendues ou à faire imposer des conditions dans leur intérêt.

4.2. L'article 2, § 1er, de l'arrêté en projet prévoit que la saisine, par le ministère public, du service compétent des communautés doit être accompagnée d'un dossier d'information qui doit être constitué de divers documents. En tant que telle, cette disposition en projet ne contient pas de règles visées à l'article 3, 9°, de la loi précitée, mais concerne l'échange de données entre le ministère public et le service compétent des communautés.

L'article 29, § 1er, alinéa 3, de la loi du 5 mai 2014 prévoit que le ministère public saisit le service compétent des communautés « aux fins de contacter les victimes connues, qu'il désignera dans la saisine ». Bien que cette disposition ne comporte pas de délégation expresse au Roi à cet effet elle peut tout de même servir de fondement juridique à l'article 2, § 1er, du projet, en combinaison avec le pouvoir général d'exécution du Roi (article 108 de la Constitution).

4.3. L'arrêté en projet contient des dispositions relatives à la communication de certains éléments du dossier d'information qui ne s'avèrent pas utiles ou nécessaires pour « contacter les victimes connues, que [le ministère public] désignera dans la saisine », comme le prévoit l'article 29, § 1er, alinéa 3, de la loi du 5 mai 2014. Cela est particulièrement vrai pour l'extrait du casier judiciaire (article 2, § 1er, alinéa 1er, troisième tiret, du projet), qui peut contenir des éléments indépendants de la procédure à l'origine de l'internement. De même, en ce qui concerne la copie de la fiche d'écrou actualisée (article 2, § 1er, alinéa 2, premier tiret), on peut se demander dans quelle mesure les données qu'elle contient sont nécessaires pour contacter les victimes connues.

La communication de données à caractère personnel, réglée dans les dispositions en projet précitées, touche au droit au respect de la vie privée. Conformément à l'article 22 de la Constitution, il appartient en principe au législateur de fixer dans quels cas et à quelles conditions le droit au respect de la vie privée peut être restreint.

Le délégué a déclaré que la communication concernée de données à caractère personnel « een noodzakelijke communicatie [is] opdat aan de slachtoffers op gepaste wijze de informatie kan worden geven over de wijze waarop zij kunnen vragen om te worden geïnformeerd, te worden gehoord of voorwaarden in haar belang te laten opleggen », que si ces données ne peuvent pas être consultées par les victimes, elles fournissent toutefois aux assistants de justice des informations générales importantes sur la manière d'assister les victimes, et que ces documents font d'ores et déjà partie du dossier d'information dans le cadre de l'application de la loi du 17 mai 2006 'relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine'.

Indépendamment de la question de savoir si le règlement relatif au dossier d'information visé par le délégué est en soi déjà conforme aux exigences évoquées ci-dessus à

propos du principe de légalité inscrit à l'article 22 de la Constitution¹, l'article 29, § 1er, alinéa 3, de la loi du 5 mai 2014 ne procure pas de fondement juridique suffisant, à la lumière de ce principe de légalité en ce qui concerne la communication de données à caractère personnel, réglée par les dispositions en projet précitées. En effet, il faut considérer que les éléments du dossier qui sont communiqués au service compétent des communautés doivent présenter un lien direct suffisant avec ces droits reconnus à la victime, ce qui n'est pas le cas des dispositions en projet précitées. Le Conseil d'État ne voit pas non plus quelle autre disposition de la loi du 5 mai 2014 est susceptible de procurer un fondement juridique.

À moins qu'un fondement juridique explicite suffisant puisse encore être créé pour l'article 2, § 1er, alinéa 1er, troisième tiret, et alinéa 2, premier tiret, de l'arrêté en projet, ces dispositions devront être distraites du projet ou devront prévoir expressément que les données qu'elles contiennent peuvent être communiquées dans la mesure où elles présentent un lien direct avec les droits de la victime, éventuellement recourant, respectivement, à des extraits ou à des copies dans lesquels ne figurent que des données qui satisfont à cette condition.

4.4. L'article 8 de l'arrêté en projet règle l'agrément des associations habilitées à assister la victime conformément aux dispositions de la loi du 5 mai 2014. Cette loi contient plusieurs dispositions en vertu desquelles une victime peut se faire assister par « le délégué d'un organisme public ou d'une association agréée à cette fin par le Roi », à savoir l'article 4, § 2, l'article 30, alinéa 4, l'article 41, § 5, alinéa 4, l'article 58, § 4, alinéa 3, l'article 64, § 3, alinéa 4, et l'article 68, alinéa 4, mais elle ne comprend pas de délégation expresse permettant au Roi de régler l'agrément de ces associations. L'article 8 de l'arrêté en projet doit dès lors se fonder sur le pouvoir général d'exécution du Roi, combiné avec les dispositions législatives énumérées ci-dessus.

EXAMEN DU TEXTE

Intitulé

5. Eu égard notamment aux observations exposées ci-dessus concernant le fondement juridique de l'arrêté en projet, il serait trompeur de laisser croire que l'arrêté en projet donne exclusivement exécution à l'article 3, 9°, de la loi du 5 mai 2014. Il est par conséquent recommandé, dans un souci de transparence et de sécurité juridique, de reproduire succinctement dans l'intitulé le contenu du régime en projet.

¹ Si l'article 1er de l'arrêté ministériel du 30 janvier 2007 'fixant le contenu du dossier d'informations visé à l'article 7, dernier alinéa, de l'arrêté royal du 29 janvier 2007 portant exécution de l'article 2, 6°, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine' dispose bien que le dossier d'information contient notamment un extrait du casier judiciaire et une copie de la fiche d'écrou, le projet qui est devenu cet arrêté n'a toutefois pas été soumis pour avis au Conseil d'État, lequel n'a donc pas pu se prononcer sur la compatibilité avec le principe de légalité. Dans l'avis 42.061/2 du 11 janvier 2007 sur un projet devenu l'arrêté royal du 29 janvier 2007 – qui est le fondement juridique de l'arrêté ministériel susvisé – 'portant exécution de l'article 2, 6°, de la loi du 17 mai 2006 relative au statut juridique externe des personnes condamnées à une peine privative de liberté et aux droits reconnus à la victime dans le cadre des modalités d'exécution de la peine', le Conseil d'État avait déjà observé que « [e]n tout état de cause, le dossier ne pourra contenir que les pièces qui permettent utilement à la victime de faire valoir les droits qui lui sont reconnus par la loi du 17 mai 2006 ».

Préambule

6. La référence faite à l'article 3, 9°, de la loi du 5 mai 2014, dans le premier alinéa du préambule, doit être complétée par une référence aux dispositions citées dans les observations 4.2 et 4.4. Faisant suite à ces observations, il y a lieu d'ajouter avant le premier alinéa actuel un nouvel alinéa visant l'article 108 de la Constitution.

7. L'article 6, § 3bis, 4°, de la loi spéciale 'de réformes institutionnelles' prévoit qu'une concertation associant les gouvernements concernés et l'autorité fédérale concernée a lieu pour « la modification des missions visées à l'article 5, § 1er, III, alinéa 2 », visant par là les maisons de justice ou les autres services des communautés qui assument les missions de ces maisons de justice.

L'article 2, alinéa 3, de l'accord de coopération du 17 décembre 2013 'entre l'État fédéral, la Communauté flamande, la Communauté française et la Communauté germanophone relatif à l'exercice des missions des Maisons de Justice' prescrit que les parties s'engagent, dans le cadre de la Conférence interministérielle pour les Maisons de justice, à se concerter préalablement au sujet de la modification des missions des Maisons de justice, ainsi qu'au sujet de toutes les initiatives des parties qui ont ou sont susceptibles d'avoir un impact sur la capacité d'exécution des Maisons de justice dans le cadre de l'exercice de leurs missions.

Dès lors que l'arrêté en projet confie certaines missions au service compétent des communautés, correspondant aux maisons de justice visées dans la disposition de la loi spéciale précitée, cette concertation est requise en l'espèce. Le délégué a confirmé que le projet soumis pour avis a fait l'objet d'une concertation lors de la Conférence interministérielle pour les Maisons de justice du 5 septembre 2016. Le préambule devra par conséquent mentionner que cette formalité obligatoire a été accomplie.

8. Au cinquième alinéa actuel du préambule, on écrira « Vu l'urgence, motivée par la circonstance que (...) », et on reproduira ensuite les considérants dans les alinéas suivants. La référence au présent avis, dans le quatrième alinéa du préambule, figurera à la suite de ces considérants.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Jeroen VAN NIEUWENHOVE